

Roma Vizyonu Belirliyor - Numara 10

Son Çekişme: Yoel Kitabı, New York'un Düşüşü ve Advent Tarihinde Roma'nın Sembolü

Jeff Pippenger
2024-08-26

Adventist tarihi içinde Roma'nın sembolü üzerine diğer tarihsel argümanlarla birlikte ele almak istediğim son tartışma Yoel kitabıdır. Bu tartışma 11 Eylül 2001'den sonra yaşandı ve o dönemin koşulları dikkate alınmadığında bazı ince noktalar pekâlâ gözden kaçabilir. Bu koşulları bağlama oturtmak, Millerci hareketin tarihini dikkate almayı gerektirir. 11 Ağustos 1840'ta Vahiy 9:15'teki zaman peygamberliği yerine geldi.

Ve bir saat, bir gün, bir ay ve bir yıl için hazırlanmış olan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere serbest bırakıldı. Vahiy 9:15.

Ayet, "bir saat, bir gün, bir ay ve bir yıl" ifadesini üç yüz doksan bir yıl ve on beş güne eşdeğer olarak tanımlar. Dört melek, İslam'ın iktidara yükselip Roma'ya karşı savaşı başlatmasıyla ilişkilendirilir; başlangıç 27 Temmuz 1449'dur. Başlangıç noktası, yüz elli yıllık başka bir zaman kehanetinin bitiş noktası kullanılarak belirlendi. Yüz elli yıllık ilk zaman kehaneti, aynı zamanda Vahiy'in dokuzuncu bölümündeki beşinci boru olan birinci "vay"ın tarihinde ortaya konmuştu. Yüz elli yıllık kehanet 27 Temmuz 1449'da sona erdiğinde, şu anda ele aldığımız zaman kehaneti başladı ve üç yüz doksan bir yıl on beş gün sonra, 11 Ağustos 1840'ta tamamlandı.

William Miller, Vahiy'in dokuzuncu bölümündeki güçlerin İslam'ı temsil ettiğini anlamıştı ve 11 Ağustos 1840 tarihinden önce, Josiah Litch adlı bir Millerci, 1840'ta Osmanlı egemenliğinin sona ereceğini bildiren peygamberliğe dayanarak bir öngörü ortaya koydu. 11 Ağustos 1840'tan on gün önce, Litch öngörüsünü gözden geçirip kesinleştirerek, peygamberliğin yalnızca hangi yılda gerçekleşeceğini değil, bizzat yılını, ayını ve gününü de belirtti. Olay gerçekleştiğinde, Kardeş White, Litch'in öngörüsünün Millercilerin dini dünyası üzerindeki etkisine dair yorumda bulunur.

"1840 yılında, kehanetin bir başka dikkat çekici gerçekleşmesi yaygın ilgi uyandırdı. İki yıl önce, İkinci Geliş'i vaaz eden önde gelen vaizlerden biri olan Josiah Litch, Osmanlı İmparatorluğu'nun düşüşünü öngören Vahiy 9'un bir yorumunu yayımlamıştı. Hesaplamalarına göre, bu güç ... 11 Ağustos 1840'ta yıkılacaktı; o tarihte Konstantinopolis'teki Osmanlı gücünün kırılması beklenebilir. Ve bunun böyle olduğu, inanıyorum ki, ortaya çıkacaktır."

Tam da belirtilen zamanda Türkiye, büyükelçileri aracılığıyla Avrupa'nın müttefik devletlerinin himayesini kabul etti ve böylece Hristiyan ulusların denetimi altına girdi. Bu olay kehaneti tam olarak yerine getirdi. Bu duyulduğunda, kitleler Miller ve arkadaşlarının benimsediği peygamberlik sözlerinin yorumlanmasına ilişkin ilkelerin doğruluğuna ikna oldular ve Advent hareketi olağanüstü bir ivme kazandı. Eğitimli ve mevki sahibi kişiler, hem vaazda hem de onun görüşlerini yayımlamada Miller'e katıldılar ve 1840'tan 1844'e kadar

çalışma hızla genişledi. Büyük Çekişme, 334, 335.

Onun bu olayı onaylaması, yıllar boyunca Laodikyalı Yedinci Gün Adventistleri tarafından çeşitli yollarla tekrar tekrar saldırıya uğramıştır. Yedi kez ve "günlük"te olduğu gibi, bu gerçeğe saldırmak, iki kutsal levha üzerinde temsil edilen temelleri ve ayrıca Peygamberlik Ruhunun otoritesini reddetmektir. Şeytanın bu tarihe duyulan güveni yok etmek için çalışmasının nedeni çok yönlüdür.

Litch'in tahmini, "Miller tarafından benimsenen peygamberlik yorumlama ilkelerini" esas alıyordu. Miller'a peygamberlik zamanı konusunda bir anlayış verilmişti ve Miller'in mesajının peygamberlik zamanına dayandığından kuşku duyan herkesin, bunun doğru olduğunu teyit etmek için yalnızca 1843 ve 1850 tarihli öncü tabloları gözden geçirmesi yeterlidir. 11 Ağustos 1840'tan önce, Miller'in Mesih'in dönüşüne ilişkin tahminine karşı çıkanlar, Mesih'in ne zaman döneceğini anlamak için peygamberlik zamanının kullanılmayacağını savunurlardı. Onun mesajına ve çalışmasına direnmek için sık sık Kutsal Kitap'taki günü ve saati kimsenin bilemeyeceğine dair ifadeyi kullanırlardı.

Ama o günün ve saatin ne olduğunu kimse bilmez; gökteki melekler bile değil, yalnızca Babam bilir. Nuh'un günleri nasılsa, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır. Çünkü tufandan önceki günlerde, Nuh gemiye girene kadar, yiyip içiyor, evleniyor ve evlendiriliyorlardı. Ve tufan gelip hepsini alıp götürünceye kadar farkına varmadılar; İnsanoğlu'nun gelişi de böyle olacaktır. O zaman tarlada iki kişi olacak; biri alınacak, öteki bırakılacak. Matta 24:36-40.

Bu pasaja rağmen, Milleritler tahminlerini desteklemek için Kutsal Kitap'tan fazlasıyla kanıt buldular ve yollarına devam ederek daha sonra Sister White tarafından tanımlanan bir ilkeye göre hareket ettiler.

"Hiç kimse günü ve saati bilmez' Geliş inancını reddedenler tarafından en sık öne sürülen argümandı. Kutsal Yazı şöyledir: 'O günü ve saati kimse bilmez; gökteki melekler bile bilmez; yalnız Babam bilir.' Matta 24:36. Rab'bi bekleyenler bu metne açık ve uyumlu bir açıklama getirdiler ve karşıtlarının onu nasıl kötüye kullandıkları açıkça gösterildi. Bu sözler, Mesih'in tapınaktan son kez ayrıldıktan sonra öğrencileriyle Zeytin Dağı'nda yaptığı o unutulmaz konuşmada söylenmişti. Öğrenciler şu soruyu sormuşlardı: 'Senin gelişinin ve dünyanın sonunun belirtisi ne olacak?' İsa onlara işaretler verdi ve şöyle dedi: 'Bütün bunları gördüğünüzde, O'nun yakın olduğunu, hatta kapıda olduğunu bilin.' 3 ve 33. ayetler. Kurtarıcı'nın bir sözü bir başka sözünü geçersiz kılacak şekilde kullanılmamalıdır. O'nun gelişinin gününü ve saatini kimse bilmese de, ne zaman yakın olduğunu bilmemiz gerektiği bize öğretilmiş ve bizden istenmiştir. Ayrıca, O'nun uyarısını dikkate almamanın ve O'nun gelişinin ne zaman yakın olduğunu bilmeyi reddetmenin ya da ihmal etmenin, Nuh günlerinde yaşayanların tufanın ne zaman geleceğini bilmemeleri kadar bizim için de ölümcül olacağı öğretilir. Ve aynı bölümde, sadık ve sadık olmayan hizmetçiyi karşılaştıran ve yüreğinde, 'Efendim gelişini geciktiriyor' diyene verilen akıbeti bildiren benzetme, Mesih'in uyanık bulunduğu ve O'nun gelişini öğretenleri nasıl değerlendireceğini ve ödüllendireceğini, onu inkâr edenlere ise ne hüküm vereceğini gösterir. 'Öyleyse uyanık kalın,' der O. 'Efendisi geldiğinde onu böyle yaparken bulacağı kul ne mutludur.' 42 ve 46. ayetler. 'Bunun için uyanık olmazsan,

hırsız gibi sana geleceğim; hangi saatte üzerine geleceğimi bilmeyeceksin.' Vahiy 3:3." Büyük Mücadele, 370.

Litch'in kehaneti gerçekleştiğinde, "eğitimli ve mevki sahibi kişiler Miller'le birleştiler; hem vaaz ederek hem de onun görüşlerini yayımlayarak; 1840'tan 1844'e kadar çalışma hızla genişledi." Miller'in mesajı, peygamberlik yorumuna ilişkin kurallarının geçerli kurallar olarak teyit edilmesiyle güç kazandı. Zaman kehanetinin gerçekleşmesine karşılık olarak, yalnızca Miller'in kuralı teyit edilmekle kalmadı, birçok kişi de o sırada Millerci harekete katıldı; bunun kadar peygamberlik açısından anlamlı olan bir diğer husus ise, teyit edilenin Miller'in kuralları arasındaki temel kural olmasıydı. Ayrıca, teyidin, aynı zamanda beşinci, altıncı ve yedinci borazan olan üç belânın ikincisine ilişkin bir kehanetin uygulanmasıyla gerçekleştirilmiş olması gerçeği.

Miller'in mesajının güç kazanması, Millerci reform hareketinin en önemli kilometre taşlarından biri haline geldi. Bu, İsa'nın vaftiziyle simgelenmişti. Bu, eski antlaşma halkının (Protestanların) son sınanma sürecinin başladığını gösteriyordu. Millerci hareketin ve mesajın bütününe yönelik Şeytanın saldırısının odağı haline geldi.

"Tanrı'nın halkının geçmişteki yolculuklarının görkemli tarihi hakkında şüphe oluşturmak üzere Şeytan'ın zihinde uyandırabileceği herhangi bir soru, şeytani majestelerini memnun eder ve Tanrı'yı gücendirir. Rab'bin yakında güç ve büyük görkem içinde dünyamıza gelişine dair haber gerçektir ve 1840 yılında bunun ilanında birçok ses yükseldi." Manuscript Releases, cilt 9, 134.

11 Eylül 2001'de üçüncü "vay" peygamberlik tarihine girdi. Bu olay, 1989'da başlayan Üçüncü Melek hareketinin benimsediği peygamberlik yorumunun temel kuralını doğruladı. O reform hareketinin habercisine açılan ilk hakikat 1989'da açılmıştı ve bu, Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayeti değildi. Bu, tüm reform hareketlerinin birbirine paralel ilerlediği ve Üçüncü Melek hareketi olan yüz kırk dört binin hareketinin özelliklerini belirlemek için bunların çizgi üzerine çizgi bir araya getirilmesi gerektiği gerçeği idi. Hayatımda yaptığım ilk halka açık sunum 1994'te, belki de 1995'te bir kamp toplantısında idi. Sunum Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayeti üzerine değildi; birbirine paralel ilerleyen reform çizgileri üzerineydi.

İslam'la ilgili üçüncü belaya dair peygamberlik 11 Eylül 2001'de yerine geldiğinde, 11 Ağustos 1840'a paralellik gösterdi. 1840'ta birinci ve ikinci belaya ilişkin bir peygamberlik Milleritlerin mesajını doğruladı ve 11 Eylül 2001'de üçüncü belaya ilişkin bir peygamberlik Future for America'nın mesajını doğruladı. Bu gerçeğin fark edilmesi, daha önce esasen tek bir kişiden ibaret olan harekete çok sayıda insanın katılmasına yol açtı. Ardından, hareketin mesajı ve habercisi saldırı altına girdi; tıpkı 1840 tarihinin onu izleyen on yıllar boyunca şeytani saldırıların odağı hâline gelmesi gibi.

Future for America hareketine katılanlar, o tarihin elçisi tarafından derlenen peygamberlik yorumlama kurallarını benimsediler. Bu kurallardan biri, belki de en önemlisi, peygamberliğin üçlü uygulamasıydı ve hâlâ da öyledir. Elçi, bazı peygamberlik hakikatlerinin üç belirli gerçekleşme üzerinden örneklendirildiğini anlamıştı. Millerit tarihinin yüz kırk dört binin tarihinde tekrarlandığına inanıldığından, 11 Ağustos 1840'ın 11 Eylül 2001'i tipolojik olarak temsil ettiği ve

diğer kutsal reform çizgilerinin de aynı yol işaretine sahip olduğu görüldü.

Üçüncü meleğin hattı içindeki her kutsal reform hattının tekrarlandığına dair kanıt, sonra Yahuda oymağının Aslanı tarafından açığa çıkarıldı. Millerci tarihin On Bakire Meseli'ni harfi harfine yerine getirdiği gibi, Future for America'nın tarihi de aynı şekilde yerine getirdi.

Sık sık, beşinin akıllı, beşinin akılsız olduğu on bakirenin benzetmesine yönlendirilirim. Bu benzetme, bu zaman için özel bir uygulaması olduğu için harfi harfine gerçekleşmiştir ve gerçekleşecektir; ve üçüncü meleğin mesajı gibi, gerçekleşmiş ve zamanın sonuna dek şimdiki hakikat olmaya devam edecektir. Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Vahiy 10'daki yedi gök gürlemesinin, Milleritlerin 11 Ağustos 1840'tan 22 Ekim 1844'e kadar olan deneyimini ve ayrıca 11 Eylül 2001'den yakında gelecek Pazar yasasına kadar olan tarihi tanımladığı kabul edilmiştir.

Yuhanna'ya verilen ve yedi gökgürlemesinde ifade edilen özel ışık, birinci ve ikinci meleklerin mesajlarının ilanı sırasında gerçekleşecek olayların bir tasviriydi. . . .

Bu yedi gök gürlemesi seslerini dile getirdikten sonra, küçük kitapçıkla ilgili olarak Yuhanna'ya, Daniel'e olduğu gibi, şu buyruk gelir: "Yedi gök gürlemesinin dile getirdiği şeyleri mühürle." Bunlar, kendi sırasına göre açığa çıkarılacak olan gelecekteki olaylarla ilgilidir. Yedinci Gün Adventistleri Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 971.

Anlaşıldı ki Kardeş White, üçüncü meleğin hareketinin birinci ve ikinci meleklerin hareketiyle paralel ilerlediğini doğrudan söyledi.

Tanrı, Vahiy 14'ün mesajlarına peygamberlik çizgisinde yerlerini vermiştir ve görevleri bu dünyanın tarihinin sonuna kadar son bulmayacaktır. Birinci ve ikinci meleklerin mesajları hâlâ bu zaman için gerçektir ve ardından gelen mesajla paralel olarak yürümelidir. Üçüncü melek uyarısını gür bir sesle ilan eder. 'Bundan sonra,' dedi Yuhanna, 'gökten büyük bir yetkiye sahip başka bir meleğin indiğini gördüm ve yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.' Bu aydınlanmada, üç mesajın tümünün ışığı birleşir. The 1888 Materials, 803, 804.

Birinci ve ikinci meleğin hareketi, üçüncü meleğin hareketiyle paralel seyrederek. Birinci ve ikinci meleğin hareketini güçlendiren peygamberlik sözü, birinci ve ikinci belaya ilişkin bir zaman peygamberliğinin gerçekleşmesiyle güçlendirildi; üçüncü meleğin hareketinin güç kazanması ise üçüncü belaya ilişkin bir peygamberliğin gerçekleşmesiyle sağlandı.

11 Ağustos 1840'ta olduğu gibi, Future for America'nın mesajı doğrulandığında, Future for America tarafından benimsenen peygamberlik yorumlama ilkelerinin doğruluğuna "kalabalıklar ikna oldu" ve "Advent hareketine harika bir ivme kazandırıldı." "Öğrenim ve mevki sahibi erkekler" Future for America ile, Future for America'nın peygamberlik mesajını "hem vaaz etmede hem de yayımlamada" birlik oldular. 11 Eylül 2001'i bir peygamberliğin gerçekleşmesi olarak açıkça doğrulayan Future for America'nın belirli kuralı "peygamberliğin üçlü uygulaması"ydı.

Birinci ve ikinci felakete ilişkin İslam'a dair temel görüşü, her iki kutsal tabloda da temsil edildiği üzere ve mesajı öğretenlerin yazılı tanıklığıyla birlikte kabul ettiğimizde, birinci ve ikinci felakete

ilişkilendirilen belirli peygamberlik niteliklerini tanırız. Kutsal Kitap, gerçeğin iki tanığın tanıklığıyla tesis edildiğini çeşitli yollarla defalarca öğretir. Birinci felaketin peygamberlik nitelikleri, ikinci felaketin peygamberlik nitelikleriyle birleştiğinde, üçüncü felaketin peygamberlik niteliklerini tesis eder. İslam'ın üçlü uygulaması, 11 Eylül 2001'de üçüncü felaketin gelişini belirlemede öylesine belirgindir ki, çoğu insan kanıtlara gözlerini kapatmayı seçse de, bunu görmemek imkânsızdır.

Peygamberliğin üçlü uygulaması, üçüncü belanın 11 Eylül 2001'de geldiğini kesin olarak ortaya koydu. O zaman, ilkenin doğrudan ikinci meleğin mesajıyla bağlantılı olduğu görüldü; bu mesaj, gerek Millerciler döneminde gerekse yüz kırk dört binin döneminde Kutsal Ruh'un döküldüğü dönemi ifade eder. Her iki tarihsel dönem de on bakire benzetmesinin bir gerçekleşmesidir ve bu benzetmede Gece Yarısı Çılgılığı mesajı, akıllılar ile akılsızlar arasındaki ayrımın görünür olduğu yerdir ve burada ikinci meleğin mesajı güç kazanır.

İkinci meleğin mesajı kapanırken, gökten gelen büyük bir ışığın Tanrı'nın halkının üzerine parladığını gördüm. Bu ışığın ışınları güneş kadar parlak görünüyordu. Ve meleklerin şöyle haykırdıklarını duydum: "İşte Damat geliyor; O'nu karşılamaya çıkın!"

"Bu, ikinci meleğin mesajına güç verecek olan gece yarısı çağrısıydı. Cesareti kırılmış kutsalları uyandırmak ve onları önlerinde duran büyük işe hazırlamak için gökten melekler gönderildi. En yetenekli kişiler bu mesajı ilk alanlar olmadı. Melekler alçakgönüllü, adanmış olanlara gönderildi ve onları şu çağrıyı haykırmaya zorladılar: 'İşte, Damat geliyor; O'nu karşılamaya çıkın!'" Erken Yazılar, 238.

İlk ve ikinci meleklerin tarihinde, Kutsal Ruh'un dökülmesi, Gece Yarısı Çılgılığı'nın ikinci meleklerin mesajıyla birleşmesiyle gerçekleşir. Bu, üçüncü meleğin tarihinde tekrarlanır.

Melekler, gökten gelen kudretli meleğe yardım etmek üzere gönderildi ve sanki her yerden gelen sesler duydum: "Çıkın ondan, ey halkım, onun günahlarına ortak olmayasınız ve belalarından pay almayasınız; çünkü onun günahları göklere kadar yükseldi ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı." Bu mesaj, üçüncü mesaja bir ek gibi görünüyordu ve 1844'te gece yarısı haykırışının ikinci meleğin mesajıyla birleştiği gibi onunla birleşti. Tanrı'nın yüceliği sabırla bekleyen kutsalların üzerinde tecelli etti ve onlar korkusuzca son ciddi uyarıyı verdiler; Babil'in düşüşünü ilan ederek ve Tanrı'nın halkını ondan çıkmaya çağırarak, böylece onun korkunç yazısından kurtulabilsinler. Spiritual Gifts, cilt 1, 195.

Peygamberliğin üçlü uygulaması açısından, ikinci meleğin mesajı peygamberliğin üçlü bir uygulamasını temsil eder; çünkü her iki tarihsel bağlamda da mesaj, Babil'in iki kez düşmüş olduğudur.

Ve ardından başka bir melek daha geldi ve şöyle dedi: Babil yıkıldı, yıkıldı; o büyük şehir, çünkü fuhşunun gazap şarabını bütün uluslara içirdi. Vahiy 14:8.

Vahiy'in onuncu bölümündeki kudretli melek, 11 Ağustos 1840'ta birinci ve ikinci 'vay'a ilişkin bir peygamberliğin yerine gelmesiyle indi ve böylece 11 Eylül 2001'de Vahiy'in on sekizinci bölümündeki kudretli meleğin inişini simgeledi. Yüceliğiyle yeryüzünü aydınlatan o melek daha

sonra bir duyuruda bulundu.

Ve güçlü bir sesle haykırdı: “Yıkıldı, yıkıldı o büyük Babil! Cinlerin meskeni oldu; her kötü ruhun zindanı ve her murdar ve nefret edilen kuşun kafesi oldu.” Vahiy 18:2.

On dördüncü bölümün ikinci meleğinin ve on sekizinci bölümün güçlü meleğinin mesajı, Babil’in iki kez düştüğünü belirtmekte ve bu mesaj son günlerin Babil’ini tanımlamaktadır. Son günlerin Babil’ini tanımlar; çünkü Babil’in daha önce, Nimrut zamanında ve Nebukadnezar’dan Belşassar’a kadar olan dönemde iki kez düşmüş olması, alnında “Büyük Babil” yazılı olan Vahiy on yedideki fahişenin düşüşünün peygamberlik özelliklerini ortaya koyar. Son günlerdeki Babil’in bu düşüşünü tanımlamak, Babil’in önceki iki düşüşünün iki tanığını gerektirir; çünkü son günlerin mesajı, “Babil yıkıldı, yıkıldı”dır. Tanrı’nın bir dokunuşuyla New York kentinin büyük binaları yıkıldığında güçlü melek indiğinde, kendi bildirişiyle peygamberliğin üçlü uygulaması kuralını tanımlar. Tanrı’nın peygamberlik sözünün bir gerçekleşmesi olarak 11 Eylül 2001’i belirleyen bu peygamberliğin üçlü uygulaması, üç felaketin üçlü uygulamasıydı.

O gerçekleştiğinde birçok kişi Future for America hareketine katıldı ve Future for America’nın kullandığı kehanetlerin yorumlanmasına ilişkin ilkelerin doğruluğuna ikna oldular. 11 Ağustos 1840’ın tekrarı gerçekleşti ve böylece bu tekrar, Miller’ın temel kuralını—Kutsal Kitap kehanetlerinde bir günün bir yılı temsil ettiği kuralını—doğrulamadı; çünkü Future for America’nın temel kuralı, birinci ve ikinci meleğin mesajlarının Millerci tarihinin, üçüncü meleğin hareketinin tarihinde tekrarlandığı yönündeydi.

Kardeş White’ın Şeytan’ı “Şeytani Majesteleri” olarak tanımladığı üzere, 1840 yılı onun özel bir saldırısına sahne olduysa, aşikârdır ki 11 Eylül 2001’in tarihi de benzer bir saldırıya maruz kalmıştır. Böylece, küreselcilerin, Cizvitlerin, CIA’nın, Bush’ların ya da bu güçlerin bir kombinasyonunun rolünü belirlemeye çalışan komplo teorileriyle karşılaşırız. Bu teoriler, bazı gerçek unsurlar barındırsalar da, New York şehrinin büyük binalarını yıkanın Tanrı’dan gelen bir müdahale olduğunu ve bunun da yüz kırk dört bin hareketinin tarihine üçüncü felaketin gelişini işaretlediğini ileri süren düşünceyi çürütmek üzere tasarlanmıştır.

"Şimdi de New York'un bir gelgit dalgasıyla silinip süpürüleceğini ilan ettiğimi söylediğim yolunda haber mi çıktı? Bunu asla söylemedim. Orada kat üstüne kat yükselen o büyük binalara bakarken şunu söyledim: 'Rab yeryüzünü dehşetle sarsmak için kalktığında ne korkunç sahneler yaşanacak! O zaman Vahiy 18:1-3'teki sözler yerine gelecek.' Vahiy'in on sekizinci bölümünün tamamı, yeryüzüne gelecek olana dair bir uyarıdır. Ama New York'ta neler olacağı konusunda özel bir ışığa sahip değilim; yalnız şunu biliyorum ki bir gün oradaki büyük binalar Tanrı'nın dönüp deviren gücüyle yıkılacak. Bana verilen ışıkla biliyorum ki dünyada yıkım var. Rab'den bir tek söz, kudretli gücünün bir tek dokunuşu; bu devasa yapılar yıkılır. Korkunçluğunu hayal bile edemeyeceğimiz sahneler yaşanacak." Review and Herald, 5 Temmuz 1906.

Komplo teorileri, ister hiç doğruluk payı taşımayan ister kısmi doğrular içeren olsun, o tarihteki olayları Tanrı'nın takdirinin meydana getirdiği gerçeğini zayıflatır. Bu çeşitli komplo teorileri, gerçeğe karşı Şeytan'ın harekete dışarıdan yönelttiği saldırılardır; ancak o, gerçeği hareketin

içinden de baltalamak için çalıştı. Bu iç saldırılardan biri, Yoel Kitabı'nda konu edilen tarafın Roma olduğu görüşünün reddine dayanmaktadır.

O tartışmayı bir sonraki yazıda ele alacağız.

Petuel oğlu Yoel'e gelen RAB'bin sözü. Bunu işitin, ey ihtiyarlar; kulak verin, ey ülkenin bütün sakinleri. Böyle bir şey sizin günlerinizde, hatta babalarınızın günlerinde oldu mu? Bunu çocuklarınıza anlatın; çocuklarınız da kendi çocuklarına, onların çocukları da başka bir kuşağa anlatsın. Yalayıcı böceğin bıraktığını çekirge yedi; çekirgenin bıraktığını kemirici böcek yedi; kemirici böceğin bıraktığını tırtıl yedi. Uyanın, ey sarhoşlar, ağlayın; ey bütün şarap içenler, yeni şaraptan ötürü feryat edin; çünkü o ağzınızdan kesildi. Çünkü güçlü ve sayısız bir ulus ülkemin üzerine çıktı; dişleri aslanın dişleri gibidir, büyük bir aslanın azı dişlerine sahiptir. Yoel 1:1-6.